30. novembris citiem ir vienkārša gada pirmspēdējā mēneša pēdējā diena, bet patiesībā tā ir viena no īpašajām, skaistajām un reizē skaudrajām dienām Latvijas vēsturē. Šī ir diena, kad mātes nesagaidīja mājās savus bērnus, kuri studentu vecumā atdeva savu dzīvību Latvijai, lai mēs šodien varētu dzīvot neatkarīgā un brīvā valstī. Tagad mēs šajā dienā atzīmējam Melnās kafijas vakaru, bet ar kafiju tam ir tikai pavisam neliela saistība.

1919. gada 30. novembrī Latvijas Kara skolas kadeti atgriezās skolā pēc uzvaras pār bermontiešiem, bet viņu rindās nebija 14 kritušo biedru. Vienīgais, ko jaunieši atrada skolas ēdamtelpās, bija rupjmaize, marmelāde un miežu kafija. Kadeti ēda rupjmaizi ar marmelādi, piedzēra klāt melno kafiju un, dziedot karavīru dziesmas, pieminēja savus skolas biedrus, bet jau nākamajā dienā jaunieši atsāka mācības. Tādēļ, godinot šos varonīgos jauniešus, 30. novembrī notiek piemiņas pasākums, ko dēvē par Melnās kafijas vakaru.

Uz Melnās kafijas vakaru Rīgā devos jau trešo reizi. Šoreiz, LR armijas simtgades gadā, šī diena tika atzīmēta LR Valsts prezidenta pilī, kas šķita vēl nozīmīgāk. Pēc Vakara jundas visi - gan kadeti, gan valsts augstākās amatpersonas, gan arī mēs, vienīgās skolas Latvijā, kura atzīmē Melnās kafijas vakaru, skolēni, devāmies uz svinību zāli, kur uz galda jau bija miežu kafija, rupjmaize un marmelāde.

Sajūtas, ko piedzīvoju 30. novembra vakarā nav aprakstāmas. Izjusts zālē esošo cilvēku spēcīgais patriotisms, liela cieņa un patiesa pateicība tiem, kuri 1919. gadā Brīvības cīņu laikā ar milzīgu drosmi aizstāvēja mūsu valsti. Ļoti liels gods bija uzstāties visu kadetu priekšā, Latvijas Valsts prezidentam un Saeimas priekšsēdētājai stāstīt par mūsu skolu un redzēt cilvēku acīs skumjas un reizē lepnumu.

Jau trešo gadu pēc kārtas varu būt lepna par vietu, no kuras nāku, un skolu, kurā mācos! Paldies bijušajai skolas direktorei Edītei Kupčai, kas uzsāka šo nozīmīgo tradīciju! Paldies skolai un skolotājai Ivetai Krastiņai par šīs tradīcijas uzturēšanu un sniegto iespēju piedalīties Melnās kafijas vakarā!

Pļaviņu novada ģimnāzijas 12.a klases skolniece,
Skolēnu Pašpārvaldes prezidente
Enia Kaņepēja

Ralfs Striķis: " Patiešām liels gods bija būt Melnās kafijas vakarā ne tikai tāpēc, ka tur bija augstas valsts amatpersonas, bet arī tāpēc, ka mēs esam vienīgā skola, kura ir gaidīta šajā pasākumā."

Raivo Kaņepējs: "Man ļoti patika, jo bija liels gods būt tādā sabiedrībā. Vēl man patika tas, ka mēs dziedājām, dzērām kafiju, ēdām maizi, sadraudzējāmies ar kadetiem un augstām amatpersonām."

Aksels Leitlants : "Pasākums bija iespaidīgs. Jutos pagodināts tur atrasties. Kad tika dziedātas dziesmas, zālē bija jūtama vienotība, kādu nekad vēl nebiju pieredzējis. Noteikti braukšu arī nākamgad."

Andis Daugavietis: "Mani iespaidi par Melnās kafijas vakaru ir ļoti pozitīvi. Varētu pat teikt, ka nožēloju to, ka nepiekritu braukt jau pagājušajā gadā. Tad jau būtu saticis divus mūsu Latvijas Valsts prezidentus. Satikt prezidentu klātienē ir citādi nekā tikai redzēt televīzijā. Neesmu liels mūzikas piekritējs, tomēr pasākumā dziedātās dziesmas mani saviļņoja, jo īpaši - kājnieku dziesma - tas bija kaut kas nedzirdēts."

Vendija Kažemaka : "Dziedot kopā ar karavīriem, izjutu lielu kopības sajūtu."

Ieva Ambaine : “ Melnās kafijas vakarā bija iespēja pieminēt kritušos 14 kadetus, uzzināt par kadetu dzīvi un to sasniegumiem, kā arī iepazīt tuvāk Latvijas Nacionālo bruņoto spēku vēsturi.”

Viviāna Nikaļuka : “ Uz Melnās kafijas vakaru devos jau trešo gadu. Katru gadu gūstu patīkamas emocijas. Vakara gaitā mani iedvesmoja valsts augstāko amatpersonu patriotiskās uzrunas, kurās izjutu lielu lepnumu un mīlestību par savu valsti.”

Krista Priede : “Man Melnās kafijas vakars bija ļoti īpašs un pārdomām bagāts notikums, jo tajā piedalījos pirmo reizi. Šī bija lieliska iespēja ne tikai ielūkoties Rīgas pils telpās, bet arī kopā ar valsts augstākajām amatpersonām, kadetiem un citiem karavīriem sajust vienotības un patriotisma garu visa vakara gaitā, kopīgi dziedot latviešu strēlnieku dziesmas un pieminot kritušos kadetus, kuri Brīvības cīņu laikā atdeva savu dzīvību par brīvu Latviju.”

Beāte Kaņepēja : “Šogad Melnās kafijas vakars bija atšķirīgs no citiem gadiem, jo tas notika Rīgas pilī, nevis kā citus gadus - Latvijas Nacionālās aizsardzības akadēmijā. Šogad īpaši ieklausījos gan valsts augstāko amatpersonu uzrunās, gan arī kadetu teiktajā, jo, kļūstot vecākiem, mūsu izpratne par šo piemiņas dienu mainās. Kā jau katru gadu, arī šogad visemocionālākais brīdis šī pasākuma laikā man šķita Vakara junda, kad tiek nosaukti arī tie kadeti, kuriem par godu ir šis piemiņas pasākums. Nevar nepieminēt arī patriotisko dziesmu dziedāšanu kopā ar valsts amatpersonām un kadetiem. Dziedot šīs dziesmas, var sajust, ka esam vienota valsts. Šī vakara laikā vēlreiz varēju pārliecināties par to, ka mūsu valsts ir un būs drošībā.”